

### [Aksel Larsen.]

Amerika, indretter man krigsbaser, og det kan man ikke bortforklare. Jeg vil i den forbindelse minde om, at vi jo endnu har liggende fra tyskertiden en del flyvepladser med kilometerlange betonstartbaner i Danmark, og hvis man virkelig ikke vil give amerikanerne baser, skulle man se at få disse startbaner hugget op, ellers kan amerikanske bombe- og transportfly lande på dem nærsomhelst.

For det ottende taler den højtærede udenrigsminister om Grønland, og han forklarer, at nu kan vi jo regne med, at baserne på Grønland ikke mere vil være et dansk-amerikansk anliggende, de vil komme til at sortere under Atlantpagten. Det er mig ikke helt klart, hvorfor han så i sine næste sætninger refererer en samtale med udenrigsminister Dean Acheson, der har forsikret ham, at baserne på Grønland absolut kun vil blive brugt til forsvar for det nordatlantiske område. Hvis baserne på Grønland ikke mere kommer til at sortere under Dean Acheson, hvordan kan han så afgive forsikringer i den retning?

Men iøvrigt har mr. Dean Acheson talt imod bedre vidende, og jeg er bange for at måtte sige, at den højtærede udenrigsminister ikke kan have været i god tro, da han gav rigsdagen det indtryk, at baserne på Grønland kun vil blive brugt til forsvar af det nordatlantiske område. Det er nemlig den højtærede udenrigsministers pligt som fagmand at være bekendt med, at der i august 1947 blev afsluttet den såkaldte Riopagt om forsvar for det amerikanske kontinent, Nordamerika og Sydamerika. Det er den højtærede udenrigsministers pligt at vide, at i Riopagten blev det fastslået, at dens bestemmelser skulle anvendes i tilfælde af et væbnet angreb, som fandt sted indenfor det område, som er beskrevet i artikel IV, og i artikel IV beskriver man udtrykkelig USAs sikkerhedsområde som også omfattende Grønland. Ifølge Riopagten skal Grønland og Grønlands baser altså anvendes til forsvar for hele det amerikanske kontinent fra nordspidsen i Polarhavet til Kap Horn. Hvor kan så den højtærede udenrigsminister komme her og foregøgle, at det drejer sig kun om Atlantpagtens område?

Den højtærede udenrigsminister siger for det niende, at hvis vi ikke går ind i atlantpagten, kan vi ikke få våben, og forsøgene på at danne et skandinavisk forsvarsforbund bristede jo. Ja, men hvorfor bristede de? Fordi Amerikas Forenede Stater nægtede at give tilladelse til, at et isoleret skandina-

visk forsvarsforbund blev dannet. Så kommer man og siger: Amerika vil nægte os våben, hvis vi ikke går ind i Atlantpagten, derfor skal vi gøre det. Med andre ord, Amerika skal tvinge Danmark ind i Atlantpagten ved at lave våbenembargo. Ja, men hvor bliver så vor frie selvbestemmelsesret af?

For det tiende siger den højtærede udenrigsminister, at regeringen går kun med til Atlantpagten, fordi den anser pagten for et fredsinstrument. Hvorfor vil regeringen ikke hellere arbejde på at gøre De Forenede Nationer til et effektivt fredsinstrument, det synes dog at være mere nærliggende. Ministeren siger, at regeringen absolut ikke er ruslandsfjendtlig, og det gentages af socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Bomholt. Det er meget smukt med disse deklarationer ved højtidelige lejligheder, men så længe størsteparten af pressen, og ikke mindst den socialdemokratiske presse hver eneste dag spalte op og spalte ned spyr gift og galde imod Sovjetunionen, er det jo lidt svært at tro på disse deklarationer om, at man ønsker venskab og godt forhold til Sovjetunionen.

Endelig siger den højtærede udenrigsminister, at der kun er to muligheder: enten tilslutning til Atlantpagten eller en venneløs isoleret neutralitet. Det samme er tidligere sagt af den højtærede statsminister. Hvad skal det til at fremstille for befolkningen, som om der kun var to muligheder, at æslet absolut skulle vælge imellem den ene eller den anden tot muggent hø? Der er en tredje mulighed: at Danmark kan lade være med at slutte sig til nogen stormagts-militæralliance, men at Danmark kan gøre en indsats i De Forenede Nationer for fredens og sikkerhedens og nedrustningens sag. Det er det, den højtærede statsminister var talsmand for i 1947 og 1948, og hvorfor fremstiller man det så nu, som om denne mulighed ikke eksisterer?

Hvad andre argumenter for nødvendigheden af Atlantpagten angår, må jeg fatte mig meget kort og kun minde om, at i „Social-Demokraten“ var der i forgårs en artikel, tydeligvis skrevet af statsministeren, hvori det hedder, at det er nødvendigt at lave Atlantpagt, for blokpolitikken blev påbegyndt af Sovjetunionen med dannelse af en mægtig østblok. Dette er jo usandhed. Der eksisterer ingen østblok. Der er i Østeuropa sluttet en række tosidede bistandsaftaler mod et eventuelt nyt tysk angreb. (Statsministeren [Hans Hedtoft]: Ja!) Den første af disse aftaler blev sluttet mellem Sovjetunionen og England. Jeg opfordrer